

med min Forsikring om, at det ikke vilde ske, eller med det Ansvar, jeg paatog mig; — som rigtignok i dette Tilfælde jo ikke kan være andet end et moralsk Ansvar. Jeg troer virkeligt, at den ærede Rigsdagsmand kan berolige sig med, at, dersom man vil tage Kjøbenhavn, nøies man ikke med Trekroner; det vilde være en ganske forunderlig Entreprise; jeg veed ikke, hvad en Fjende vilde gjøre udenfor Trekroner uden at have ganske andre Ting istude; og da har jeg allerede gjort opmærksom paa, og det troer jeg ikke skal blive modfagt, at, dersom Nogen vil tage Kjøbenhavn, saa lade de Trekroner ligge og give sig ikke af med det; saa er der ganske andre Angrebsplaner. Jeg vil endelig tilføie, at det er mig sagt af god Autoritet, at, naar to Linieskibe lægge sig Østen for Trekroner, saa kunne de ruinere Batteriet i den Tilstand, hvori det er, med mindre Opoffrelse end ved at escaladere det. Jeg har derfor for min Person ikke den fferreste Tvivl om, at vi roligt kunne udsætte til faresulde Tider, i Forventning af hvilke man maa ske vil befæste hele Kjøbenhavn, at gaae ind paa denne yderligere Befæstning af Trekroner.

C. C. Møller: Ja, den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, hører til dem, hvis Ord jeg gjerne lytter til i mange Tilfælde; men jeg maa dog rigtignok sige, at jeg er lidt betænkelig ved i denne Sag at følge ham. Naar han har sagt, at han har en Erklæring i sin Lomme, som viser, at disse Bomme ikke ere nødvendige, saa vil jeg indromme, at han har Meget i sin Lomme og maa ske Mange i sin Lomme, men, naar det paa den anden Side siges os af den, som er den rette Bedkommende, at han har forhørt sig hos Defensionscommissionen, og at den eenstemmigt har erklæret sig for, at det var nødvendigt at completere Batteriet Trekroners Befæstning paa den foreslaaede Maade, saa synes jeg virkelig, at det er betænkeligt at nægte disse Bomme, hvilke, som vi før hørte, tidligere have været der. Jeg har talt med 4 Søofficerer, og de have alle erklæret, at det at nægte dette er det Samme som at ville nægte at sætte Døren for et Huus, man har bygget, og det vilde dog være meget betænke-

ligt at nægte noget, saa Nødvendigt som at sætte Døren for et Huus. Jeg synes derfor ogsaa, at vi skulle betænke os paa at nægte denne Udgift; man kunde da sige: der kan man see, Bedkommende gif til Rigsdagen for at faae bevilget, hvad der er billigt, men den nægtede det, saa maatte Ministeren gaae udenfor Bevillingen. Netop, fordi vi ere visse paa, at Regjeringen ikke vil gaae udenfor, og at den kun vil forlange, hvad der er nødvendigt, skulle vi tage nøie i Betænkning, at nægte et saadant Forlangende.

H. Sage: Det er ikke for at udtale mig om Spørgsmaalet om Bommene, at jeg forlanger Ordet; det er en Øttring af Rigsdagsmanden for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), som bevæger mig til at tage Ordet. Den ærede Rigsdagsmand har gjentagende fremsat en Anskuelse, som, hvis den blev fulgt, vilde ramme det constitutionelle Rys dødeligt i sin Kjerne. Den ærede Rigsdagsmand synes at betragte vort Botum her som et saadant, der alene i en vis Grad forpligter Regjeringen. Han yttrede, at Regjeringen ikke kunde kaste Ansvarret over paa Rigsdagen, men at den maatte bære hele Ansvarret som sædvanligt, som for vort Botum forelaa. Jeg vil indromme det Rigtige i, at der kan gives ganske overordentlige Omstændigheder, hvorunder Ministeriet paa sit Ansvar kan bryde et Botum; men jeg troer, at det er . . . . .

Formanden: Jeg troer, at det er en Misforstaaelse fra den ærede Talers Side. Saaledes har den ærede Rigsdagsmand for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke yttret sig.

H. Sage: Jeg forstod det saaledes . . . . .

Formanden: Det er ganske bestemt en Misforstaaelse. Som jeg har opfattet den ærede Rigsdagsmand for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), var hans Mening, at Ministeriet ikke var berettiget til at kaste Ansvarret over paa Rigsdagen, fordi et Forlangende ikke blev det bevilget, men at det da havde den Udvei at træde af. Det var nærmest det, der laa i hans Udtalelse.

H. Sage: Jeg forstod den ærede Rigsdagsmand saaledes, som om Ministeriet var berettiget til at udrede Summen, hvis den an-